

KIFKIF • *perspectives*

» Bijlage van Kif Kif vzw ism. Media4US2 / Europe | www.kifkif.be | www.media4us.eu

Opgepast: nieuw talent!

Adil en Bilall over comedy-reeks Bergica op Acht tv (P. 5)

Europa over Werk en Migratie.

Interview met Europees Commissaris Cecilia Malmstrom (P. 6)

Kif Kif Discriminatie-barometer:

Opnieuw discriminatie vastgesteld op de arbeidsmarkt (P. 8)

Fotowedstrijd «*Superdiversiteit*»

Dit magazine, Kif Kif Perspectives, is onderdeel van een groot Europees project. Vandaag verschijnen in 8 Europese landen gelijkaardige magazines die telkens gemaakt zijn door een groep vrijwilligers met roots over heel de wereld. Kif Kif Perspectives verbeeldt de superdiversiteit die België rijk is, ze toont de wereld in ons land en ons land in de wereld. De foto hierboven is een prachtige illustratie van die superdiversiteit en heeft dan ook de eerste prijs weg-

gekaapt in onze gelijknamige fotowedstrijd. De jury looft de gelaagdheid van de foto. We denken een 'authentiek' stukje België te zien. Schijn bedriegt. Deze foto ademt niet alleen Margritte of surrealisme, ze toont de complexiteit van het superdiverse België. We zien een Congolese man die 15 jaar in Oostende woont. Hij is vergroeid met Oostende, en toch loopt hij tegen de wind in, richting zijn Noordzee. Net buiten beeld, maar toch aanwezig, staat het standbeeld van Leopold. Het kolonialisme is

lang geleden en toch alomtegenwoordig.

De winnende foto werd gemaakt door Sarkis Bagramian tijdens het project Twee (T)huizen, één gids, een project van FMDO.

Meer info over de foto's en de volledige artikels vind je op

www.kifkif.be

Gentse prof krijgt prestigieuze leerstoel

Politicooloog Sami Zemni (UGent) heeft dit jaar de Francqui-leerstoel bemachtigd. Deze leerstoel wil belangrijk nationaal en internationaal onderzoek

stimuleren en geeft daarom professoren de kans om zich drie jaar volledig te focussen op onderzoek. Zemni zal zijn onderzoek toespitsen op de revolutie in Tunesië.

20 November - Dag van het Kind

Elk jaar wordt op 20 november de Internationale Dag van de Rechten van het Kind gevierd. UNICEF en de Verenigde Naties hebben hiervoor op 20 november 1989 een verdrag aangenomen waarin de basisrechten van alle kinderen ter wereld werden vastgelegd. In België lopen de jonge generaties een groter risico om in de armoede te belanden dan volwassenen (20% risico) en senioren (20,8%). Uit een rapport van Unicef over de effecten van de crisis is gebleken dat één kind op vier armoede riskeert in België. Vaak is die armoede een vorm van sociale uitsluiting die kinderen het slachtoffer maakt van discriminatie of pesterijen op school.

'Hoofdredactrice van de dag'

– Carolina Maciel de França

Even snel. Steeds sneller. Dat is onze wereld. We zijn online, krijgen RSS-feeds, retweets en notifications. Als we off-line zijn en een keer niet getagd of gepoket worden: eindelijk tijd voor dat e-book. We blijven up-to-date in de intercity. Checken de vertraging op onze smartphone. Wie de nieuwste technologie niet hebben moet, die neemt gewoon geen Facebook en blijft bij de Nokia 3310. Maar voor een diverser wordende samenleving is er geen keuze. 27 jaar geleden opende het Akkoord van Schengen de grenzen tussen enkele Europese landen. Sinds 1989 is er nog meer mogelijk tussen oost en west, noord en zuid. Nu leven we in een superdiverse samenleving die bijna 200 nationaliteiten telt. Je kunt rijk

of arm zijn, en toch Afghaan. Of blond, a-ritmisch en toch Braziliaan. Misschien ben je nu wel hier, maar pak je straks je biezen naar Kuala Lumpur. Of Flanders, New Jersey wat mij betreft. In ieder geval is de teneur duidelijk: de samenleving is constant in verkleuring en verandering. Ons denken mag niet zwart-wit blijven. Kif Kif vzw biedt al 10 jaar een forum aan verschillende meningen en verschillende burgerjournalisten. Vandaag 20 november 2012 doen we dat in uw Metro. 30 nieuwe talenten zetten zich – gratis en voor niets, voor én achter de schermen – in om hun perspectief op Vlaanderen te laten zien. In al haar diversiteit. Ik waarschuw maar vast. Een gewaarschuwde reiziger telt voor twee.

Discriminatie als marktverstoring

Het Minderhedenforum, de spreekbuis voor een belangrijk deel van de etnisch culturele minderheden in Vlaanderen en Brussel, peilde naar het niveau van discriminatie op de huisvestingsmarkt. In Antwerpen en Gent werd telefonisch ingegaan op het aanbod van private verhuurders, telkens door een testpersoon met een zogenaamd typische Vlaamse naam én door een testpersoon met buitenlands klinkende naam. Een derde van het totaal, steeds behorend tot de tweede groep van testpersonen, werd opvallend slechter behandeld en afgewimpeld. Het Minderhedenforum

voerde deze steekproef uit om politici wakker te schudden en maatregelen in te bouwen tegen deze vorm van discriminatie waarvan jaarlijks duizenden mensen van etnische origine in ons land het slachtoffer zijn. «Eigenlijk is discriminatie een vorm van 'marktverstoring'», zegt Naima Charkaoui (foto), directrice van de organisatie licht ironisch. «Het beleid zou niet enkel voor de minderheden in haar land, maar ook uit welbegrepen eigenbelang resoluut tegen elke vorm van discriminatie moeten optreden. Structurele discriminatie leidt ook tot verzuring en frustratie van de groep die ermee gecon-

fronteerd wordt en dit komt de maatschappij in zijn geheel allerminst ten goede, laat staan haar economisch bestel.»

Wat is superdiversiteit?

Superdiversiteit verwijst naar de enorme diversificatie van de migratie na de val van de Berlijnse muur. Sindsdien is België superdivers. Er leven 194 verschillende nationaliteiten op het grondgebied en in die 194

nationaliteiten zijn er verschillen in opleidingsniveau, religie en politieke voorkeur. Sommige migranten zijn rijk, anderen zijn arm. Sommigen zijn ondertussen Belg, anderen leven hier illegaal of met een beperkte verblijfs-

vergunning. Bovendien zorgen nieuwe communicatiemiddelen voor globale sociale netwerken, waardoor er globale burgers ontstaan. Superdiversiteit maakt de vraag «Wie is dé migrant?» onbeantwoordbaar.

Colofon

Uitgever:
v.u. Kif Kif vzw,

Timmerwerfstraat 40,
2000 Antwerpen

Hoofdredacteur:
Carolina Maciel de França

Met steun van:
Koning Boudewijnstichting
en Nationale Loterij
Mira Media/Perspectives

Werken mee aan Kif Kif Perspectives:
Btisam Akarkach, Hatice Avci, Youssef Aouriaghel, Nisran Azouaghe, Sarkis Bagramian, Aicha Belorf, Joachim Ben Yakoub, Jan Blommaert,

Najet Boulafdal, Younes van den Broeck, Sükran Bulut, Renaldo Candreva, Pietro Celestina, Joyce De Badts, Fikry El Azouzouzi, Sachli Gholamalizad, Ilse Hacketal,

Wouter Hillaert, Sari Junaidi, Tourad Kane, Wendy Kegels, Tinne Kenis, Ico Maly, Patrick 'Nsiala Kiese, Pieter Jan Rosiers, Marli Sebastiana, Rudi Smis,

Fatma Tekin, Axelle Van Laethem, Orlando Verde, Joy Verstichele, Saouli Quddus. Minderhedenforum, Samenlevingsopbouw.

Vlaamse overheid

OPEN SOCIETY
FOUNDATIONS

«Kleur speelt geen rol-modellen»

v.l.n.r.: Riadh Bahri, Fatma Taspinar, Khalid Sellam

© VRT

Wat is het belang van de media en hoe zit het met hun beeldvorming rond diversiteit? Fatma Taspinar (radionieuws, StuBru), Khalid Sellam (100"-nieuws, Canvas) en Riadh Bahri (Het Journaal, Eén) zitten alle drie in het vak en geven als VRT-medewerkers hun kijk op de zaak.

Het huis van vertrouwen

Fatma: «Voor mij is het VRT of niets in de media. VRT staat nog altijd voor het huis van vertrouwen dankzij integere werknemers die nieuws brengen door rekening te houden met de context.»

Khalid: «Na mijn studies ben ik als freelance journalist aan de slag te gaan. Ondertussen heb ik bij een drietal kranten gewerkt en was VRT de logische stap. De top van de journalistiek in Vlaanderen, daar draag ik graag een klein beetje aan bij.»

Rhiadh: «Oorspronkelijk wilde ik niet echt iets in de media doen, maar ik ben er in gerold via een diversiteitsstage bij VRT. Als journalist binnen de Vlaamse audiovisuele sector zit ik in dit huis het beste, waar de waarden en de maatschappelijke taak me aanspreken.»

Rol van de media

Fatma: «In de journalistiek gaat het er heel zwart-wit aan toe, het nieuws gaat snel en is soms ongenueanceerd. Ik ben zelf iets te genueanceerd. Ik ga niet uit van mijn eigen grote gelijk maar van de kick om mensen te informeren. De openbare omroep heeft een

educatieve rol en die probeer ik zelf zo goed mogelijk uit te voeren.»

Khalid: «De journalistieke media zijn belangrijk voor de samenleving omdat het de enige manier is om je politieke leiders aansprakelijk te houden en om echt te weten wat er op straat leeft. Ze zijn eigenlijk zowel op politiek als op sociaal vlak een getuige voor de burger.»

Riadh: «De media zijn op het vlak van journalistiek de bewaker van de democratie. Ze moeten onderzoeken of er iets fout loopt en dat aan de kaak stellen door de verantwoordelijken ermee te confronteren. Anders krijgt de politieke klasse vrij spel.»

To quota or not to quota

Minister van Media Ingrid Lieten riep in het diversiteitscharter van mei 2011 op tot meer diversiteit in de media. Om meer diversiteit te garanderen, hanteert VRT geen quota maar streefcijfers.

Fatma: «Ik ben niet voor streefcijfers omdat ik denk dat de minderheidsgroepen hun tijd nodig hebben om hun weg te vinden naar de media. Hoewel ik van de tweede generatie ben, kom ik niet uit

een kansarm gezin. Dat heeft voor mij veel bepaald. Ook het feit dat mijn ouders progressief waren en me gestimuleerd hebben. Er zijn nieuwe generaties op komst die hun weg wel gemakkelijker zullen vinden, mits er vroeger aan dat proces gewerkt wordt, bv. door meer in het onderwijs te investeren en aan de schakel tussen middelbaar en hoger onderwijs te werken. Dan zullen de nieuwe generaties makkelijker hun weg naar de media of naar andere sectoren vinden.»

Khalid: «Als streefcijfers de enige manier zijn om de media diverser te maken dan ben ik daar volledig voorstander van. Ik zou liever hebben dat het een natuurlijk proces zou zijn. Het aantal allochtonen dat in de media werkt is op één hand te tellen. Het is niet de best betaalde job, heeft geen speciaal sociaal statuut en je komt er niet makkelijk in terecht. Het is een beroep waar je inrolt omdat je er een passie voor hebt. Hen voorstellen aan mensen in de sector lijkt me een goede eerste stap. Zo kunnen we laten zien dat de media geen deel uitmaken van een geïsoleerde wereld.»

Riadh: «Ik zou het afschuwelijk vinden mochten er quota zijn, omdat die een verplichting inhouden die een negatieve perceptie creëert op de werkvloer. Dan ben ik meer voor streefcijfers. Maar had stiekem gehoopt dat het instromingsproces organischer zou verlopen. Meer diversiteit in de media kunnen we ook pas bereiken als onze beeldvorming correct en toegankelijk is. De maatschappij ziet er totaal niet meer uit zoals we die vaak in beeld brengen. Er worden causale verbanden gelegd tussen verhaal en beeld en dat kan gevaarlijk zijn. Daarom is het belangrijk dat er op een redactie mensen werken van alle mogelijke

achtergronden. Pas op die manier kun je goede discussies voeren omtrent beeldvorming.»

Als allochtoon in de media

Fatma: «De diversiteitsstage bij VRT vind ik een goed initiatief maar je wordt al snel een excuusallochtoon. Ik sta er niet achter dat bepaalde mediafiguren worden uitgespeeld omdat ze tot een bepaalde minderheidsgroep behoren. Ik krijg dan het gevoel dat die persoon de spreekbuis wordt van die gemeenschap en die verenging stoort me enorm.»

Khalid: «VRT is geen versterkte burcht. Ik denk dat mijn aanwezigheid hier be-

wijst dat er wel ruimte is voor nieuwe mensen. Sinds ik in de media werk is dit de eerste keer dat mijn achtergrond ter sprake komt. Het is nooit een doorslaggevende factor geweest. Er wordt gewoon van mij verwacht dat ik mijn baan doe.»

Rhiadh: «Er is veel te weinig diversiteit in de media. We zijn nu in een fase beland waarin we elke stap kunnen percipiëren als positieve discriminatie. Toen ik onlangs een rubriek in een verkiezingsshow mocht doen, werd ik als een excuusallochtoon bekeken. Dat zal altijd zo zijn. Ik moet maar bewijzen dat ik dingen mag doen omdat ik er bekwaam voor ben.»

Wendy Kegels

- > scherpe pen?
- > maatschappelijk engagement?
- > creatieve duizendpoot?

WORD KIF KIF

Volg één van onze workshops journalistiek

VRIJWILLIGER

of mediawatch en laat je horen!

.....

Mail naar info@kifkif.be en [like](#) ons op facebook!

Beste Pendelaar,

Nooit zin om de persoon naast je aan te spreken?

Ook al is hij een man. Ook al is hij oud, luidruchtig en ziet hij er agressief en verwilderd uit. Misschien spreekt hij een andere taal? Laat staan dat hij bruin, geel of zwart is. Of in groep. Ja, vooral die mannen in groep. Of moet ik jongetjes zeggen? Vooral die jongetjes met te veel gel in het haar. Hoe moet je die nu aanspreken? En als ze dan nog eens van die felgekleurde schoenen hebben en leren jassen. Dan wordt het pas echt lastig.

Tegenwoordig praten de mensen niet meer met elkaar. Ze communiceren met elkaar. Mail, sms, Facebook, Twitter, noem maar op. Op de trein wil de mens niet afgeleid worden. Hij wil met rust gelaten worden. Alleen met zijn iPhone. Alleen met zijn krant. Alleen met mindfulness. Zou de reiziger bang zijn? Bang dat er iemand een bosmaaier tevoorschijn tovert?

Onlangs was er een geval van zware verkeersagressie. Ver-

keersagressie is op zich niets bijzonders. Iedereen heeft wel eens zijn vuist gebald, zijn middenvinger opgestoken of zijn tong uitgestoken. Soms moet je er niet te veel woorden aan vuil maken en gewoon je tong uitsteken.

In dit geval ging een man een andere man met een bosmaaier te lijf. De ene man zijn been werd weggesnoeid en de andere man ging daarna op zijn dooie gemak een sigaretje roken. Een extreem en creatief geval van agressie. Met een bosmaaier snoei je struiken, geen benen. Maar wees gerust, ik zie in de trein niet direct iemand met een bosmaaier rondlopen.

Hoe zit het met de man naast je? Al aangesproken? Of durf je niet goed?

Misschien heeft hij eens voorgestoken in de supermarkt. Maar wie heeft dat nog niet gedaan?

Weet je al hoe je hem moet aanspreken? Zeg tegen hem of haar: 'Wat kies je, hond of kat? Schaap of koe?' Hij zal wel beleefd antwoorden. Maar wat als hij verontwaardigd uitroept:

'Wablief?'

Dan antwoord je dat Metro dit heeft opgedragen. Wijs met je vinger naar de krant en zeg: 'Kijk, hier staat het geschreven.' Hou het wel bij dieren. Die zijn schattig. Want als je billen of borsten zegt ... dan vraag je er wel een beetje om en is de kans groot dat de man of vrouw zich zal verplaatsen. Tenzij je een Bosmaaiertype naast je hebt.

Je vraagt je nu af: allemaal goed en wel, maar hoe doe ik het met degene die bruin, geel, zwart of in groep is. En vooral die jongetjes met te veel gel, felgekleurde schoenen en leren jassen.

Kijk naar de grond. Kijk eens aan, je hebt vandaag je stoute schoenen aan. Draai je hoofd nu naar links of naar rechts. Glimlach en vraag: 'Hond of kat?'

Vriendelijke groet,
Fikry El Azzouzi

Fikry El Azzouzi is columnist bij Kif Kif en De Morgen. Zijn eerste roman 'Het Schapenfeest' wordt momenteel bewerkt voor theater.

© Katrijn Van Giel

Boeiende tijden

De wereld bevindt zich op een scharnierpunt en de huidige mogelijkheden om informatie te delen hebben daar alles mee te maken. Overal zien we de revolutionaire effecten van een geïnformeerde maatschappij. Niet alleen werd de Arabische lente gemobiliseerd en ondersteund door sociale media, ook in de westerse wereld werd een golf van verontwaardiging erdoor getriggerd en verspreid. In Latijns Amerika ontstaan vandaag «communicational guerrillas» om de hegemonie van de traditionele media te doorbreken en in de VS beslist men een tweede kans te geven aan een project dat voorheen 'on-Amerikaans' geacht werd: het streven naar duurzaamheid, een meer gelijke samenleving, een verantwoordelijke betrok-

kenheid in internationale conflicten en een gezonder financieel stelsel. De mogelijkheid om onmiddellijk te verifiëren of wat een kandidaat voorstelt haalbaar of gewoonweg waar is, heeft daar een fundamentele rol in gespeeld.

Ondertussen beleven we, beste lezer, ook een historisch moment. De huidige financiële crisis en de keuze van bedrijven voor goedkopere arbeidsmarkten voorspellen moeilijke dagen. Tegelijkertijd mogen we spreken over de aanname van een nationalistische en minder sociale houding, een defensief antwoord van wie de welvaart wil beschermen in onzekere tijden. De demonisering van de migratie en de zoektocht

naar culturele homogeniteit zijn daar jammer genoeg een deel van, iets wat botst met de superdiverse realiteit van onze steden.

En ondanks de initiatieven om andere aspecten van die diversiteit zichtbaar te maken (zoals de krant die u in handen hebt), hebben we nog te maken met een systematisch negatieve beeldvorming over etnische minderheden op politiek en mediatiek niveau. Intussen beweegt er veel in de failliet verklaarde multiculturele samenleving terwijl we zo veel aandacht schenken aan dezelfde verhalen waarin migratie geassocieerd wordt met problemen en niks anders. Verhalen waarin de

bebaarde man die vreedzaam klinkt en de gesluierde vrouw die zichzelf vertegenwoordigt nauwelijks aan bod komen en daardoor als «uitzonderingen» worden gezien.

Maar de huidige technologie biedt toegang tot ontelbare bronnen van informatie: niemand verplicht u om bij eenzijdige verhalen te blijven. «Onwetendheid is een keuze» in deze boeiende tijden, heb ik onlangs gelezen. We zitten op een scharnierpunt, oren en ogen openhouden is dus de boodschap.

Orlando Verde

Orlando Verde een 'mestieze melomaan' en verwend kind dat schrijft en af en toe films maakt. Eigenlijk vertelt hij vooral graag verhaaltjes.

Een nieuwe wandeling

In de gevangenis van Gent speelt momenteel de theatervoorstelling 'Een nieuwe wandeling' – een productie van Victoria Deluxe i.s.m. De Rode Antraciet en de Gevangenis Gent.

Veertien gedetineerden en geïnterneerden zoeken in deze bijzondere voorstelling hoe ze na het uitzitten van een korte of lange schorsing terug op het veld kunnen geraken. De twee regisseurs – Caroline Petrick en Dominique Wilaert – geven de fantasie van de gedetineerden en geïnterneerden een centrale plaats. De spelers gingen samen in gesprek over de manier waarop ze hun fantasie aanwenden

om later opnieuw deel uit te maken van onze samenleving. Opvallend is hoe naast de fysieke opsluiting ook andere vormen van gevangenschap worden gereveleerd.

De voorstelling boeit vooral omwille van de sobere ensce-nering en het grote verlangen dat de spelers op scène uitstralen.

Veel mensen die in de zaal zitten zullen zich ongetwijfeld herkennen in de centrale verhaallijn: ieder van ons voelt zich op de één of andere manier in of door het leven gevangen: we werken te hard, we slagen er niet in om de juiste woorden te vinden, we rennen van hot naar daar, we

kwetsen elkaar zonder dat we dit willen,...

In de hoofden van de gedetineerden en de geïnterneerden start er dag op dag een nieuwe wandeling: de metafoor van hoe elk van hen in hun verbeelding op zoek gaan hoe ze opnieuw een plekje kunnen krijgen in onze samenleving. En deze verbeeldingsoefening lijkt zowaar geen gemakkelijke tocht.

Tourad Kane

Laatste publieksvoorstelling op 25 november om 15h en 19h Voor meer info: www.victoriadeluxe.be

«Humor van eigen bodem»

Momenteel verovert 'Bergica' het scherm en het hart van Vlaanderen. Adil El Arbi (24), Bilall Fallah (26) en Jango Jim (27) zijn de makers van deze reeks absurde sketches. Voor wie niet op de hoogte was van hun palmares: dit aanstormend talent won de afgelopen jaren een resem aan prijzen voor hun kortfilms 'Coupe Ghoroto', 'Astaghfiro' en tot slot 'Broeders', die hen een VAF Wildcard opleverde. Op Acht kun je een maand lang de reeks 'Bergica' zien.

Jullie reeks geniet momenteel nogal veel belangstelling, hadden jullie dit verwacht?

A.E. Absoluut niet, het is een zeer aangename verrassing. Eerlijk gezegd hadden we de hoop een beetje opgegeven. Het idee voor deze sketches is namelijk vijf jaar geleden al ontstaan, toen we nog studeerden aan Sint Lucas.

Bedoel je dat jullie toen al met een tv-programma in het achterhoofd zaten?

B.F. Inderdaad, de naam 'Bergica' stond toen ook al vast. Het viel ons op dat er in het Vlaamse - in tegenstelling tot het Franse - televisielandschap geen comedy-reeks was. 'In de gloria' en 'Buiten de zone' bestonden niet meer en we voelden dat aan als een gemis. Niet dat we per se op zoek zijn gegaan naar een gat in de markt, maar het kwam er op aan om een origineel idee te brengen.

A.E. Zoals Michaël R. Roskam ooit zei: als twee mensen het-

zelfde idee hebben als jij dan is dat een teken dat het misschien niet zo'n goed idee is.

B.F. Na het afstuderen hebben we ons idee meteen voorgesteld bij de VRT. Die toonden interesse, maar hadden toen geen middelen voor een comedy-reeks. Toen Stef Wouters (de producer van 'Bergica') zijn eigen productiehuis oprichtte, haalde hij ons over om het programma bij Acht voor te stellen. Tot onze verbazing waren ze onmiddellijk geïnteresseerd.

De afgelopen weken waren de media in de ban van jullie. Het viel me op dat de nadruk in de verschillende interviews op jullie Marokkaanse origine lag.

A.E. We zijn uiteraard zeer blij met de media-aandacht. Het is jammer dat zo veel vragen over onze roots gaan. Anderzijds is het niet echt verbazend. Het huidige Vlaamse audiovisuele landschap is blank, terwijl Vlaanderen dat zelf niet is. Allochtone film- en televisiemakers zijn totnogtoe dun gezaaid.

B.F. We laten het over ons heen gaan omdat we weten dat dit de eerste en laatste keer is. We zijn niet van plan een tweede reeks sketches te maken met dezelfde thema's. Bij onze volgende productie hopen we dat de vragen niet

meer over ons Marokkaans-zijn gaan.

A.E. Wat ons wel stoort is dat onze partner in crime Jango Jim steeds vergeten wordt. Hij heeft een groot deel van de sketches mee bedacht en de animatie voor zijn rekening genomen. En hij is niet van Marokkaanse afkomst. Journalisten berichten ook over 'Bergica' alsof er uitsluitend Marokkanen in voorkomen, terwijl het slechts om een minderheid [knipoogt] van de sketches gaat.

«DIT IS DE EERSTE EN DE LAATSTE KEER»

Hoe definiëren jullie 'Bergica'?

A.E. De naam 'Bergica' betekent België in Darijja, een Marokkaanse variant van het Arabisch. We willen ook de mogelijke personages die je op ons landgebied tegenkomt weergeven. Een absurd universum van personages passeert de revue en niemand wordt ontzien.

B.F. Het zijn sketches die plaatsvinden in een grootstedelijke context met alle soorten mensen die je er kan ontmoeten. Dat is een concept dat in de buurlanden al langer bestaat maar hier nog zijn in-

trede moest doen. Denk aan Djamel Debbouze, Les Inconnus, Najib Amhali....We zijn trouwens geen comedians, zoals we wel eens lezen. We zijn filmmakers.

De reeks heeft enorm veel succes, welke vruchten hopen jullie hiervan te plukken?

B.F. Het gaat er in de eerste plaats om om kwaliteit te blijven brengen. Wat we wel hopen is dat dit een springplank is voor de acteurs die in onze sketches voorkomen. Het gaat immers om mensen met talent en potentieel die een acteer carrière willen uitbouwen.

Betrap ik jullie nu op een vorm van sociaal engagement?

A.E. en B.F. (tegelijk) ABSOLUUT!! Als deze gasten de kans krijgen om in andere producties te spelen, worden zij de nieuwe generatie acteurs. Voor de verschillende gemeenschappen zal dit het denkbeeld doorbreken dat de filmwereld voor hen niet toegankelijk is en voor de audiovisuele wereld zal het een eyeopener zijn dat er allochtone acteurs zijn die het Nederlands beheersen (lacht). **A.E.** Dat er niemand meer afkomt met het loze argument dat er geen gekleurd talent zou bestaan of dat ze onvindbaar zijn!

Europees Commissaris Cecilia Malmström:

«Immigratie is goed voor de economie»

Welk standpunt moet Europa innemen ten aanzien van immigratie en asielzoekers?

Uniforme wetgeving op het gebied van asielprocedures en immigratie is van groot belang. Het indienen van een asielaanvraag lijkt nu soms een loterij. Sommige Europese landen laten veel asielzoekers toe, andere helemaal geen. Momenteel vangen 10 van de 27 lidstaten 90% van de asielzoekers op. Natuurlijk vinden asielzoekers sommige landen aantrekkelijker dan andere, maar als EU lidstaten hebben we een gezamenlijke verantwoordelijkheid.

U stelt dat immigratie goed is voor de economische groei. Waarom?

Ondanks de financiële crisis is er in Europa een tekort aan werkers met bepaalde vaardigheden. In Duitsland bijvoorbeeld verpleegsters en ingenieurs. In Zweden mijnwerkers. Die mensen zijn hard nodig. Ze leveren

een bijdrage aan het land en stimuleren de economie..

Wat vindt u van de uitspraak "Buitenlanders pikken onze banen in"?

Je hoort hem vaak maar hij klopt niet. Bij een banentekort zijn buitenlanders gewoonlijk als eerste de dupe. Veel immigranten zitten zonder werk of zijn overgekwalificeerd. Artsen en ingenieurs werken als vrachtwagen- of taxichauffeurs. We moeten hun vaardigheden in kaart brengen en werk voor ze vinden waarvoor ze zijn opgeleid, zodat ze in alle opzichten kunnen deelnemen aan de samenleving.

Wat belemmert die volwaardige deelname?

Discriminatie en vooroordelen spelen natuurlijk een rol. Om een volwaardig burger te zijn, moet iemand ook rechten hebben, bijvoorbeeld stemrecht en het recht op werk. Aan de andere kant is taal vaak een struikelblok. Je

kunt niet integreren in een samenleving als je de taal ervan niet spreekt. Je vindt dan moeilijker een baan. Terwijl werken juist de ideale manier is om te integreren.

Kan Europa profiteren van de grote verscheidenheid aan bevolkingsgroepen?

Dat kan zeker gebruikt worden bij het onderhouden van economische banden met andere landen. Zo kan een bedrijf bij het betreden van een nieuwe markt profiteren van de kennis over de cultuur van dat land. Op die manier worden immigranten ambassadeurs van hun land, zowel in hun woonland als daarbuiten, en helpen ze bij het op gang brengen van de interculturele dialoog.

Saouli Quddus en Sükran Bulut (Media4Us / België)

Lees het volledige interview op www.kifkif.be.

© Media4Us / St.Grave

© Media4Us / St.Grave

Internationale fotowedstrijd

Deze foto werd geselecteerd uit 800 foto's die deelnamen aan de internationale fotowedstrijd 'Melting Pot', die werd gehouden in Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Nederland, de Tsjechische Republiek, Hongarije, België en Zweden. De winnende foto is genomen door Walter Korn te Duitsland (Ingolstadt, Bavaria).

© Media4Us / S.Warin

«Perspectives», het project

Immigratie is niets nieuws, immigratie is de kracht die de wereld rijk en divers maakt zoals we die vandaag kennen. Volgens de evolutietheorie heeft de mens voor het eerst in Afrika gelopen en vervolgens ze migreerde naar andere delen van de wereld. Albert Einstein, Madeleine Albright, Arnold Schwarzenegger, Shakira, Lionel Messi, allen van hen zijn immigranten, allen hebben ze hun land verlaten en gemigreerd om verschillende redenen. Moeten we aan hen denken als immigranten of als grote personen die onze gemeenschappelijke menselijke cultuur verrijken?

Niet alle migranten in ons land kunnen net zo beroemd zijn als de hierboven genoemde personen, maar ze zijn niet minder belangrijk, zij zijn onze koks en onze artsen, onze wetenschap-

pers en onze schoonmakers, onze boeren en onze monteurs, onze burens en onze medeburgers.

Ze hebben hun land verlaten om verschillende redenen, maar met hetzelfde doel. Hetzelfde doel dat onze voorouders hadden toen ze vertrokken uit Afrika. Ze willen allemaal - net als wij - een betere toekomst voor zichzelf en voor hun kinderen. Deze 'Perspectives' bijlage maakt onderdeel van het Europese project Media4us, en wordt vandaag gepubliceerd in 8 landen. De artikelen zijn voornamelijk geschreven door nieuwe journalisten. De publicatie wil de inspanningen van migranten laten zien om hun doel te bereiken om voor zichzelf, voor ons en voor onze wereldwijde gemeenschap een betere toekomst op te bouwen en om hun mening over zaken als integratie en participatie in

onze samenleving uit te drukken.

Het project wordt gefinancierd door het Europees Integratiefonds en Open Society Foundation is door Mira Media gecoördineerd in Nederland in samenwerking met Media-Animation & Kif Kif in België, Multicultural Center Praag in Tsjechië, Grimme-Akademie in Duitsland, Subjectiv Values in Hongarije, COSPE in Italië, Global Community Voice in Zweden en Migrants Resource Centre in het Verenigd Koninkrijk.

Internationale coördinatie:

Mira Media
Web: www.media4us.eu
E-mail: info@media4us.eu
Tel: +31 30 2302240

Deze bijlage is medegefinancierd door het Europees Integratiefonds en Open Society Foundations

BRUGGEN BOUWEN: LEIDERSCHAP BEVORDEREN BINNEN MIGRANTENVERENIGING

OP ZOEK NAAR STERKE LEIDERS VAN STERKE MIGRANTENVERENIGINGEN!

De Koning Boudewijnstichting helpt leiders van migrantenorganisaties hun capaciteiten verder te ontwikkelen.

VOOR WIE? directeurs, coördinatoren, ... van migrantenorganisaties

WAT? Geselecteerde kandidaten nemen deel aan workshops rond leiderschap met aandacht voor governance, peer learning, visieontwikkeling...

HOE? Dien een dossier in voor 12 december 2012

Meer info en selectiecriteria op www.kbs-frb.be zoek op 'bruggen bouwen' of op 070/233.365

Koning Boudewijnstichting
Samen werken aan een betere samenleving

Nog een Iraanse film? - Sachli Gholamalizad

© cinebel.be

A Respectable Family (2012), de eerste langspeelfilm van de Iraanse regisseur Massoud Bakhshi (1972), is een schot in de roos. Dit familiedrama vertelt het verhaal van Arash, een intellectuele man die na 22 jaar vanuit Frankrijk terugkeert naar zijn geboorteland Iran. Het drama ontrafelt zich tot een thriller en een duister familieverhaal komt aan het licht. Er blijkt geen ontkomen meer te zijn aan het verleden waarvoor hij ooit is weggevlucht. Wat Bakhshi, samen met andere regisseurs als Farhadi (*A Separation*), zo

interessant maakt, is zijn cinematografisch inzicht om een persoonlijk integer verhaal uiteen te zetten, waarin je volledig wordt meegezogen in de wereld van het hoofdpersonage. Hij hoeft als maker niet de sympathie van het Westen op te zoeken door wanhopig op alle 'herkenningpunten' tussen oost en west te wijzen: 'Kijk eens hoe wij ook zuipen en feesten en niet gelovig zijn'. Dit doen de makers van andere Iraanse films als *No one knows about Persian cats* (2009), *Circumstance* (2011) of *My Tehran for sale* (2009) bijvoorbeeld wel.

Op zoek naar vaders graf - Pieter Jan Rosiers

In het Antwerpse Designcenter de Winkelhaak loopt tot eind november Reclaim. Fotografe Faryda Moumouh (www.faryda.be) gaat op zoek naar het graf van haar vader. De expo geeft een impressie van haar emotionele verwerkingsproces en volgt haar reis

van Antwerpen naar haar vaders Marokkaanse geboortedorp.

RECLAIM > Fototentoonstelling > t.e.m. 30 november 2012 > Designcenter De Winkelhaak, Cult 2060 & Atlas (Antwerpen)

«Zeg niet slam poetry tegen urban poetry»

© Nisran Azouaghe

Wie de jeugd van tegenwoordig verwijt weinig te lezen of te schrijven, moet maar eens naar urban poetry luisteren. Na Frankrijk, Duitsland en Nederland begint de woordkunst met

wortels in de hiphopcultuur ook in België te boomen en in het bijzonder in Antwerpen.

Hiphopmuziek is sinds begin jaren negentig het bekendste vehikel van jongeren om te

communiceren met leeftijdsgenoten en de samenleving. Wat begon als improvisatie op feestjes, is nu een onderdeel van een bruisende hiphopcultuur. Door de commercialisering van de hiphop nemen sommige rap-

pers afstand van de muziek en zetten het gesproken woord weer centraal. Het is poëzie met de ritmiek van hiphop in een waterval van woorden.

Een andere groep dichters heeft geen achtergrond als rapper, maar herkent zich in de typische stedelijke problematieken uit geëngageerde rapnummers. Urban poetry biedt deze woordkunstenaars de mogelijkheid om deze thema's over te nemen in een kunstvorm die zeer laagdrempelig blijft en niet gestigmatiseerd is als hiphopmuziek.

Tijdelijkheid overstijgen

Opmerkelijk is dat de nieuwe generatie dichters er in slaagt om een jonge groep leeftijdsgenoten aan te trekken op dichtersavonden. Zij herkennen zich niet alleen in de aangekaarte thematieken, maar ook in de vorm en woordenschat. Wat nog ontbreekt zijn instanties die structureel inzetten op de professionalisering van rappers en urban dichters. Urban poetry en hiphop kunnen best vergeleken worden met jazz. Sociale uitsluiting en improvisatie zijn de fundamente van beide kunstvormen. Maar in tegenstelling tot urban poetry is jazz er dankzij de professionalisering in geslaagd de tijdelijkheid te overleven. Een

organisatie als 'Let's go urban' is een mooie aanzet, maar er is nog een hele weg te gaan.

Ook zin in urban poetry?

Ontmoetingscentrum Nova organiseert op donderdag 22 november een Poëziecafé met intrigerende gasten en gratis poëzie in een intiem sfeertje. Schijfstraat 105, 2020 Antwerpen.

Meer info
<http://www.nova-kiel.be/>

Mis de eerste editie niet van WORDt. Een gevecht om de eeuwigheid tussen rappers, slammers, dichters en klein-kunstenaars. Locatie: Letterenhuis Amvc, Minderbroedersstraat 22, 2000 Antwerpen.

Meer info
<http://www.letterenhuis.be/>

Elisabeth Severino Fernandes organiseert poetryslamavonden 'Mama's open mic', in cocktailbar Mama Matrea. Lange Nieuwstraat 13, 2000 Antwerpen.

Meer info via
www.mamamatrea.com

Patrick'Nsiala Kiese

Hey ket, waar kom jij vandaan?

S. Junaidi

Het boek 'In Brussel, een reis door de wereld' (EPO) van Hans Vandecandelaere, historicus en Brusselkenner, schetst de geschiedenis van 60 jaar migratie in Brussel voor een breed lezerspubliek. Anno 2012 heeft meer dan de helft van de ketjes

een persoonlijke migratiegeschiedenis. Inwoners ervaren de diversiteit als een van de positieve eigenschappen van de hoofdstad. Het boek doorprijkt een aantal hardnekkige mythes. In tegenstelling tot de algemene beeldvorming is

60 procent van de Brusselaars met een niet-Belgische origine afkomstig uit de lidstaten van de EU. Kijkt men naar de genaturaliseerde Brusselaars en als Belg geboren (klein)kinderen van (groot)ouders die migreerden, dan vormen Brusselaars

met Marokkaanse roots de grootste groep, gevolgd door de inwoners van Franse en Italiaanse afkomst. Een toegenomen reisverhaal waarin in grote lijnen de migratiegeschiedenis van Brussel voor ons wordt uitgetekend.

1 AFWASSER - SCHOONMAAKSTER (M/V) (PUURS)

Je doet handmatig de afwas van onze toestellen, koelkasten, toonbank, etc. Je schuurt de werkruimtes en de werkruimte. Daarnaast doe je het onderhoud van de schoonmaak van de werkruimtes en de werkruimte.

Verwacht:

- Je beschikt over een goede motivatie en bent een harde werker.
- Je bent woonachtig in de omgeving en je beschikt over eigen vervoer. Moelijk bereikbaar met openbaar vervoer!
- Wekenwerk schied je niet af.
- **Nederlands moet zeer goed zijn!**

Verwende studies:

- Geen specifieke opleidingen
- Talenkennis: **NEDERLANDS (zeer goed)**
- Werkervaring: Niet van belang

Taal als uitsluitingsmechanisme

Joy Verstichele

Het Nederlands voldoende machtig zijn, is voor veel functies op de arbeidsmarkt noodzakelijk. Niemand wil een dokter die een verkeerde diagnose stelt omdat hij je niet begrijpt. Toch wordt taal ook overgewaardeerd en dient het vaak als een uitsluitingsmechanisme. Nog steeds wordt bij meer dan 200 vacatures naar de moedertaal gevraagd. Dit is nochtans strafbaar. Ook is er vaak een groot verschil tussen de taalkennis die nodig is voor de uitvoering van de functie en het gewenste taalniveau (zie foto).

Kif Kif brengt opnieuw discriminatie aan het licht

De discriminatiebarometer van Kif Kif staat op onweer. Discriminatie op de arbeidsmarkt is nog steeds een diepgeworteld fenomeen. Uit de barometer blijkt onder andere dat sollicitanten met een Arabische naam de helft minder kans hebben om uitgenodigd te worden voor een sollicitatiegesprek. Sollicitanten met een Marokkaanse achtergrond hebben zelfs 34% minder kans om zich nog maar in te schrijven in een uitzendkantoor. Daarnaast blijkt ook dat één op de twee dienstenchequekantoren discrimineert op vraag van de klant. 'De steekproeven die uitgevoerd zijn, tonen nogmaals aan dat er nood is aan systematische praktijktesten om de omvang van het probleem te kennen en om discriminatie te bestrijden waar nodig', aldus Ico Maly (coördinator Kif Kif).

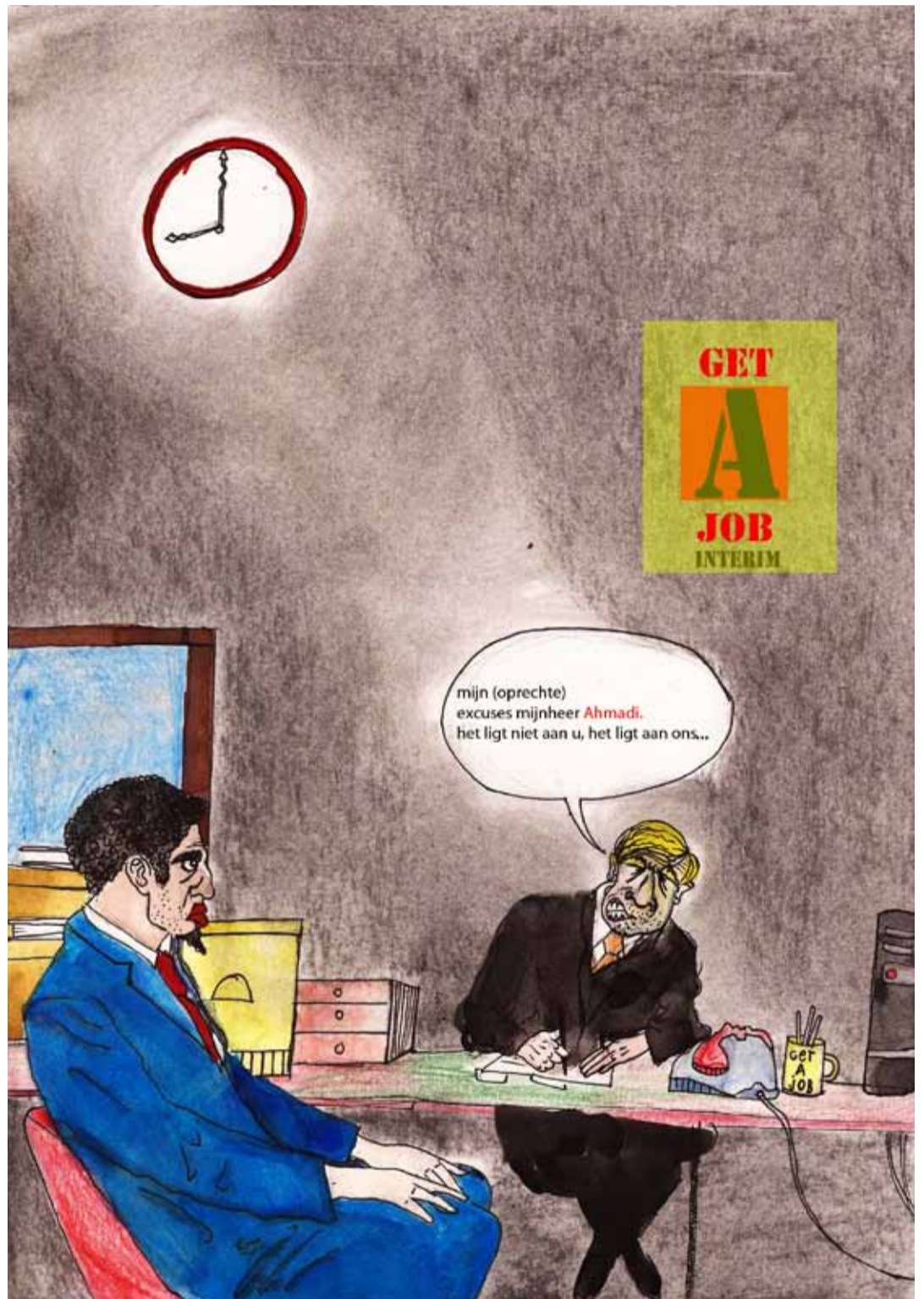

Bij de zoektocht naar werk worden nog steeds mensen uitgesloten op basis van hun afkomst, zo blijkt uit de discriminatiebarometer die Kif Kif samen met Samenlevingsopbouw Antwerpen stad vzw opstelde. Deze barometer is een staalkaart van discriminatie, vanuit verschillende perspectieven en tijdens verschillende stadia van het solliciteren. Zo liet Kif Kif acht fictieve personen solliciteren op 47 openstaande betrekkingen binnen de administratiesector. De personen met een Arabisch klinkende naam bleken minder dan de helft kans te hebben op een verdere opvolging van hun kandidatuur dan iemand met een Vlaams klinkende naam. Bij Actief Interim Mortsel werd zelfs niemand met een Arabisch klinkende naam uitgenodigd, terwijl alle kandidaten met een Vlaams klinkende naam wel op gesprek mochten gaan. Deze resultaten liggen in lijn met een grootschalig onderzoek van de vakgroep Sociale Economie van de Universiteit Gent eerder dit

jaar. In een tweede luik van de discriminatiebarometer gebruikte Kif Kif de methodiek van de praktijktesten. Zes testpersonen trachten zich in te schrijven in vier verschillende uitzendkantoren. Terwijl ieder van hen eenzelfde opleiding, ervaring, talenkennis en voorkomen had, werd toch een opvallend onderscheid opgemerkt in behandeling van de testpersonen. De personen van Marokkaanse origine mochten zich beduidend minder vaak inschrijven en kregen geen enkele vacature aangeboden, terwijl de testpersonen met een Vlaamse of Zuid-Amerikaanse achtergrond zich vaak wel mochten inschrijven en zelfs verschillende concrete werkaanbiedingen kregen. Tenslotte blijkt dat 2 op 4 van de dienstenchequekantoren discrimineert op vraag van de klant of soms zelf al suggereert dat je kan discrimineren. Je kan er bijvoorbeeld voor kiezen om «geen Oekraïense of Russische, maar wel een Aziatische vrouw» voor je te laten schoonmaken, koken of strijken.

«HET IS NIET DE EERSTE KEER DAT DERGELIJKE PRAKTIJKEN AAN DE OPPERVLAKTE KOMEN. DISCRIMINATIE BLIJFT VEEL TE VAAK ONGESTRAFT IN ONS LAND»

zo oppert Ico Maly (coördinator Kif Kif), «De Kif Kif discriminatiebarometer bevestigt nogmaals dat discriminatie een structureel onderdeel is van de arbeidsmarkt. De overheid moet hier haar verantwoordelijkheid nemen. De sociale inspectie zou systematisch praktijktesten moeten kunnen uitvoeren. Discriminatie ondermijnt immers onze democratie.»

© Younes van den Broeck

Getuigenissen van discriminatie op de arbeidsmarkt

Fatima A. (27 jaar):

«Als uitzendconsulente heb ik een aantal vacatures behandeld waarbij men uitdrukkelijk vroeg om geen allochtonen aan te werven. Ik moest hen melden dat de vacature al bezet was. Er solliciteerden vaak kandidaten die geen perfect Nederlands spraken, maar wel goed verstaanbaar. Toch weigerden bepaalde klanten deze kandidaten aan te werven. Ze kregen zelfs de kans niet om op sollicitatiegesprek te komen.»

Ahmed E. (38 jaar):

«Ik werkte in een bedrijf op interimbasis. De baas was

tevreden. Toen er een nieuwe ploegleider kwam, wilde deze niet met Marokkanen werken. Ik werd snel ontslagen.»

Said O. (40 jaar):

«Ik ging naar een interimkantoor voor een job als chauffeur. De consulente belde met de baas van een firma. Alles ging goed tot die baas naar mijn nationaliteit vroeg. Toen hing de consulente op en deelde mee dat de job niet voor mij was.»

Ali E. (31 jaar):

«Ik schreef mij in bij een interimkantoor. Wanneer ik na dien terugging om te zien of er

een job was, bleek dat er geen inschrijving was gebeurd. Consulente 'doen alsof' ze de inschrijving doen.»

Mimoun A. (45 jaar):

«Niet alle bedrijven zijn discriminerend. Ik ervaar mijn tewerkstelling zeer positief.»

Meryem F. (30 jaar):

«Door te strijden voor je rechten kan je ze wel bekomen, maar je verliest wel je baan.»

Patrick N. (25 jaar):

«Ik denk dat zeer weinig mensen weten dat het meldpunt discriminatie bestaat.»